

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - သန်းထက်အောင်

ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းနုတ်ဘုရား
အနာဂတ်သစ်အဖွဲ့

(စာစဉ်-၁၀)

အပိုင်း (၁၁၄)

ခြိမ်းခြောက်သော အဘိုးအို

ဤအဖြစ်အပျက်များ မတိုင်မီက သူတို့ အားလုံးက
မောက်မာဝင့်ကြားစွာနှင့် လင်းဖန်အား ခွေးသူတောင်းစားဟူ၍
ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ။

လက်ရှိအချိန်၌ သူတို့ နှိမ်ချစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့သော သူသည်
ကျောက်ချွန်ကို ပါးရိုက်ခဲ့သည့် အပြင် ပိုင်ကျွဲကိုပါ အရှက်ခွဲခဲ့သည်
သာမက သူတို့ အားလုံးကိုလည်း သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် အရှက်ရ
အောင် ပြုမူနေရာ မျက်နှာများ ပျက်ယွင်းနေကြတော့၏။

လင်းဖန်သာ ခွေးသူတောင်းစားဆိုလျှင် သူတို့ က ဘာများ ဖြစ်သွား
မည်နည်း။

"မင်းတို့ အားလုံးဟာ စိတ်ကြီး ဝင်နေကြတဲ့ လူတွေပဲ။ မင်းတို့ ရဲ့ အ
မှားကို ပြင်ဆင်ဖို့ မသိကြဘူး။"

ဤစကားလုံးများက ချမ်းသာမြင့်မြတ်သော လူများအား ပိုမို ဒေါသ
ထွက်လာစေ၏။

"မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်စမ်း။ မင်းနဲ့ ငါတိုက်ပြမယ်"

ရုတ်တရက် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာရာ လူအားလုံး အံ့အားသင့်

သွားတော့၏။

"ရန်ရန်... မင်းထက် အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ လူကို သွားစိန်ခေါ်တာက ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်တူးတာပဲ"

လူအားလုံးက ထိုလူအား ဖျောင်းဖျပြောဆိုလိုက်၏။ ထိုစဉ် အဘိုးအိုက ဝင်ရောက် ပြောဆိုလာ၏။

"ငါပြောမယ်"

အဘိုးအို၏ အသံကို ကြားရသောအခါ လူအားလုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သွား၏။ ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်း၌ ဆရာတိုင်းသည် အလွန် အစွမ်းထက်မြက်ကြသည် ။ ချမ်းသာမြင့်မြတ်သော သိုင်းပညာရှင်များ သည် ဆရာများ စိတ်ဆိုးသွားစေရန် မလုပ်ဝံ့ကြပေ။

အင်ပါယာမြို့တော်၌ ချမ်းသာမြင့်မြတ်သော သိုင်းပညာရှင်များ ရှိသည် ။ ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်း၌ သင်ကြားပေးနေသည့် ဆရာများမှာ ယခင်က နာမည် ကျော်ကြားခဲ့သူများ သာ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူတို့ သည် ချမ်းသာမြင့်မြတ်သော မိသားစုများမှ သိုင်းပညာရှင်များကို သင်ကြားပေးနေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေရာ လူအားလုံး၏ အမြင့်ဆုံးအဆင့်မှာ ရှိသည် ။

"ပြဿနာတွေ ဖန်တီးနေတာ ရပ်တော့။ ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲဆိုတာ မမေ့နဲ့ " ဟူ၍ အဘိုးအိုက လူအုပ်ကြီးအား ကြည့်လျက် ပြောဆိုလိုက်ရာ အားလုံး ငြိမ်သက်သွား၏။

အဘိုးအိုသည် ပိုင်ကျဲ့ရှေ့သို့ လျှောက် လာပြီး အေးစက်စက် ပြောလိုက်သည် ။

"မတ်တတ်ရပ်စမ်း"

ပိုင်ကျဲသည် သူ၏ ခေါင်းကို မော့လိုက်ပြီး အဘိုးအိုအား ကြည့်လိုက်၏။ သူ့ပုံမှာ အလွန် ရှက်ရွံ့နေပုံပေါ်သည် ။ ထို့ပြင် သူသည် လက်တစ်ချောင်းတည်းကိုပင် အနိုင်မယူနိုင်ခဲ့ရာ လုံးဝမျက်နှာ ပျက်နေတော့၏။ ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့် သူ့ကိုကြည့်ကာ လူအားလုံး ရယ်မောနေကြလိမ့်မည်။

"ဆရာ"

ပိုင်ကျဲက မတ်တတ်ရပ်လျက် ပြောလိုက်၏။ သူသည် မြေပြင်ကိုသာ ငဲ့လျက် ကြည့်နေသည် ။ သူ အမှန်တကယ် မျက်နှာပျက် နေရတော့၏။

"ဟမ့်... ငါ့ကိုဆရာလို့ ခေါ်ရဲသေးတယ်ပေါ့"

အဘိုးအိုက ငေါက်လိုက်ရာ ပိုင်ကျဲမျက်နှာ နီရဲသွားသည် ။ ဆရာကား ဤကဲ့သို့ အရှက်ရဖွယ်ကိစ္စကြောင့် သူ့အား အပြစ်တင်နေပေပြီ။

"သိုင်းပညာလမ်းစဉ်မှာ အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခြင်းဟာ အဓိကပန်းတိုင် မဟုတ်ဘူး ။ တခြား အရေးကြီးတာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါက စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာခြင်းပဲ။ ကောင်းကင်တိမ်တိုက် ကိုးခုဒေသမှာ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်တွေ အများကြီး ရှိတယ်။ ဘယ်သူကမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အစွမ်းထက်မြက်ဆုံးဆိုပြီး မထင်မြင်သင့်ဘူး။ မင်းထက် အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ သူဆိုတာ ရှိနေမှာ ပဲ။ အရေးကြီးဆုံးက စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာနေဖို့ ပဲ။ တိုက်ပွဲတစ်ခု ရှုံးနိမ့်သွားတာဟာ မျက်နှာပျက်စရာ မဟုတ်သလို နိုင်တဲ့ အခါမှာ လည်း ဂုဏ်တက်စရာ မလိုဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှုံးနိမ့်တဲ့ အခါ သင်ခန်းစာယူပြီး စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာစွာနဲ့ ဆက်လက် ကြိုးစားဖို့ ပဲ"

အဘိုးအိုက ပိုင်ကျဲအား ပြောလိုက်ရာ နှလုံးခုန်နှုန်းတွေ မြန်သွားရ

သည် ။ ဤစကားလုံးများ သည် ညနေခင်းမှာ ကြားရသော ဗုံသံကဲ့သို့တစ်ဖွယ်... မနက်ခင်းမှာ ကြားရသည့် ခေါင်းလောင်းသံပမာ သူ့နှလုံးသားထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်နေတော့၏။

"ဆရာ... ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ"

ပိုင်ကျဲက အဘိုးအိုအား လေးစားစွာနှင့် ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်လျက် အရိုအသေ ပြုလိုက်သည် ။

"မင်းနားလည်သွားတာ ကောင်းတယ်။ အခုပဲ ပြန်သွားလိုက်ပါ။ မင်းရဲ့ စိတ်အခြေအနေကို ပြန်လည် ဆန်းစစ်ဖို့ မမေ့နဲ့ ။ အဲဒါက အရေးကြီးဆုံးပဲ"

အဘိုးအိုက မထူးခြားသည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် လှည့်ကာ လင်းဖန်အား ကြည့်လိုက်သည် ။

လင်းဖန်သည် လည်း အဘိုးအိုအား ကြည့်လျက် အံ့သြနေမိ၏။ ဤဆရာများ သည် အလွန်ပင် ပညာရှိလှပြီး ကျောင်းသားများကို ကြီးစွာ အကျိုးပြုပေး၏။ စကားအနည်းငယ်မျှ ပြောရုံဖြင့် ပိုင်ကျဲ၏ စိတ်ကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခဲ့သည် ။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့မလုပ်ခဲ့လျှင် ပိုင်ကျဲသည် သိုင်းပညာ တိုးတက်ရာ၌ ရုန်းကန်နေရပေမည်။

သို့သော်လည်း အဘိုးအိုသည် သင်တန်းကျောင်းအတွက် ထူးချွန်သော ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း လင်းဖန်သည် ဤနေရာမှ ကျောင်းသားတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ ထို့အပြင် သူသည် သင်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းသားများကိုလည်း အရှက်ခွဲခဲ့သေး၏။

"ငါတို့ ရဲ့ ကျောင်းသားသစ် လက်ခံတဲ့ နေ့မှာ ဒီနေရာကို လာပြီး ဒုက္ခတွေရောက်အောင် မင်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ငါမင်းကို မေးချင်တယ်။ မင်းရဲ့

အဓိက ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ"

အဘိုးအိုသည် လင်းဖန်အား ကြည့်လျက် ပြောလိုက်ရာ လင်းဖန် အံ့
သြသွားသည်။ ။

သူက ဒုက္ခတွေကို ဖြစ်စေခဲ့သူလား။ အစတည်းက သူသည် ပြဿ
နာ မဖြစ်စေရန် လျစ်လျူရှုရန် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ ။

"သင်တန်းကျောင်းရဲ့ ရှေ့မှာ မင်းဟာ ဘာကြောင့် ငါ့ရဲ့ ကျောင်း
တော်သားတွေကို ရန်စစ်ကားရတာလဲ"

အဘိုးအိုက အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ထပ်မံ ပြောကြားလိုက်၏။

ချမ်းသာမြင့်မြတ်သည့် သိုင်းပညာရှင်လူငယ်များ ၏ နှုတ်ခမ်းထော
င့်စွန်းတွင် အပြုံးစများ ခိုတွဲလာသည်။ ။ သင်တန်းကျောင်းမှ ဆရာများ
သည် သာမန်အားဖြင့် ချမ်းသာ မြင့်မြတ်သော မျိုးနွယ်စု၏ အဖွဲ့ဝင်များ
လည်း ဖြစ်ကြပေသည်။ ။

လင်းဖန်ကား ကံမကောင်းခဲ့ပေ။ ဆရာ ဒေါသထွက်အောင် လုပ်လို
က်ချေပြီ။

သာမန်မျိုးနွယ်စုမှ လူငယ်လေးများ သည် ဆရာက အဆိုးဆုံး
အခြေအနေသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိစေရန် ပြုမူနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နား
လည်နေတော့၏။ လင်းဖန်အား သူမလုပ်ခဲ့သော ပြစ်မှုအတွက် စွပ်စွဲနေ
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိနေသော်လည်း ဆရာအား ပြန်လှန်ပြောဆိုခြ
င်း မပြုဝံ့ပေ။ သူသည် အစွမ်း ထက်မြက်သည် သာမက သူ၏ ပုံရိပ်က
လည်း မြင့်မားနေသောကြောင့် ပင်။ သို့ဖြစ်ရာ လင်းဖန် ဘယ်လိုဖြစ်ပျ
က်မလဲ ဆိုတာကိုသာ ကြည့်နေရတော့၏။

လင်းဖန် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သွားသည်။ ။ ဤအဘိုးအိုမှာ ရယ်စရာ

ကောင်းလှသည် ဟူ၍ တွေးနေမိတော့၏။ သူသည် အဘိုးအိုအား ကြည့်လိုက်ပြီး

"ကျောက်ချွန်က ကျွန်တော့်ကို သင်ခန်းစာ ပေးရမယ်လို့ ပြောတုန်းက ခင်ဗျားဟာ ထောက်ခံစာ မပါတဲ့ အတွက် လုပ်သင့်တယ်လို့ ပြောခဲ့တာ မှတ်မိပါသေးတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တုန်းက ခင်ဗျား မဟန့်တားခဲ့ပါဘူး။ အခုတော့ ကျွန်တော်ဟာ ဒုက္ခတွေကို ဖန်တီးနေတဲ့ အပြင် သင်တန်းကျောင်းကိုပါ အရှက်ခွဲနေတယ်လို့ ပြောနေတယ်။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို မေးပါရစေ... ခင်ဗျားရဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ဘယ်လို သင်ပေးတာလဲ။ ဘက်လိုက်ပြီးတော့ တရားမျှတမှုမရှိအောင် ဆက်ဆံခိုင်းတာလား။ သူတို့ ကို အားနည်းတဲ့ လူတွေကို အနိုင်ကျင့်ခိုင်းဖို့ သင်ပေးနေတာလား"

"မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ"

အဘိုးအိုက အော်ပြောလိုက်၏။ သူ့ကို ကြည့်ရသည် မှာ ဒေါသထွက်နေပုံရပြီး

"ငါ ဘာလုပ်နေတယ် ဆိုတာ သိတယ်။ မင်းကိုယ်မင်း ဘာထင်နေတာလဲ။ မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ ဆရာလား။ မင်း ဘာလုပ်ချင်နေတာလဲ။ ရမ်းကားလိုက်တာ"

လင်းဖန်၏ စိတ်ထဲမှာ လှောင်ရယ်နေသည် ။ အနှီအဘိုးအိုသည် သူ့အစွမ်းသုံးလျက် သူ့အား အနိုင်ကျင့်ချင်နေသည် ။

မူလက အဘိုးအိုသည် ကျောင်ချွန်က သူ့အား တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူနိုင်မည်ဟူ၍ တွေးမှတ်ထားခြင်းကြောင့် တိုက်ခိုက်ပွဲကို မဟန့်တားခဲ့ပေ။ သို့သော် လင်းဖန်ကို အရှက်တကွဲ ရှုံးနိမ့်သွားသောအခါ သူဒေါသ ထွက်သွားရ၏။

"အဘိုး.... ဘာလို့ မမျှမတ ဆက်ဆံရတာလဲ။ အခြားသူတွေက သူ့ကို အရင်ဆုံးရန်စခဲ့တာ"

သွမ့်ဖန်က ဝင်ရောက် ပြောလိုက်၏။ သူသည် သင်တန်းကျောင်းသည် သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ရန် အကောင်းဆုံး နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည့် အတွက် အချိန်ပေါင်းများစွာ ဤနေရာ၌ ကုန်ဆုံးတော့မည်ဟူ၍ မျှော်လင့်ထားသော်လည်း ပထမဆုံးနေ့မှာ ပင် ပဋိပက္ခဖြစ်ခဲ့ရမည်ဟူ၍ မတွေးထားခဲ့မိပေ။

ထို့အပြင် ဆရာကိုယ်တိုင်က ဒုက္ခတွေကို ဖန်တီးနေသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။

"မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း။ မင်းဟာလည်း ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်းရဲ့ ကျောင်းသား တစ်ယောက်ဆိုတာ သိထားပါ။ ဒါမှ မဟုတ် မင်းက ကျောင်းသား မဖြစ်ချင်တော့တာလား"

အဘိုးအိုက သွမ့်ဖန်အား ကြည့်လျက် အေးစက်စက် ပြောလိုက်၏။

သွမ့်ဖန်က တစ်စုံတစ်ခု ပြောလိုက်မည် ပြင်သော်လည်း လင်းဖန်က ဟန့်တားကာ ပြောလိုက်၏။

"သွမ့်ဖန်... မင်းဟာ ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်းသား တစ်ယောက်ပဲ။ ဒီကိစ္စဟာ မင်းနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး"

သူသည် စကားဆုံးသွားသောအခါ အဘိုးအိုအား ကြည့်လျက် ပြောလိုက်၏။

"ဒါဆိုရင် ခင်ဗျား ဘာလုပ်ချင်လဲ"

"သင်တန်းကျောင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါးနှောင့်ယှက်တဲ့ အတွက်

မင်းဟာ သေသင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ဟာ သင်တန်းသားအသစ် လက်ခံ
တဲ့ နေ့ ဖြစ်တာကြောင့် သနားညှာတာတဲ့ အနေနဲ့ မင်းရဲ့ စိတ်စွမ်းအား
ကို ချိုးဖျက်ရုံသာ လုပ်လိုက်မယ်"

အဘိုးအိုသည် စကားလုံးတိုင်းကို သာမန်မျှသာ ပြောနေသော်လည်း
သူ၏ မျက်ဝန်းတွေက လူသတ်ချင်နေသည့် အငွေ့အသက်များ
ထွက်ပေါ်နေ၏။

လင်းဖန်သည် ပါရမီရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ထူးချွန် ပြောင်မြောက်
သော စွမ်းအားများ ရှိနေသော်လည်း အဘိုးအိုအား ယှဉ်ပြိုင်ရန်မှာ မဖြစ်
နိုင်ပေ။ သူသည် ငယ်ရွယ်သူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပြီး အစွမ်းနည်းနေ
သေး၏။ အဘိုးအိုအတွက် လင်းဖန်၏ စိတ်စွမ်းအားကို အချိန်မရွေး ချိုး
ဖျက်နိုင်နေသည် ။

လင်းဖန်သည် အလွန်တရာ ထူးချွန် ထက်မြက်လှသူဖြစ်ပြီး သင်တ
န်းကျောင်းမှ မဟုတ်သူဖြစ်သည့် အတွက် ထိုအခြေအနေများက အဘိုး
အိုအား စိတ်စွမ်းအား ချိုးဖျက်ရန် ပိုမိုတွန်းအား ပေးနေတော့၏။ ဤကဲ့
သို့ လုပ်မှ သာလျှင် နောင်တစ်ချိန်၌ သင်တန်းကျောင်းကို ယှဉ်ပြိုင်မည့်
သူ တစ်ယောက် လျော့သွားပေမည်။ အနှီလူငယ်လေးသည် အနာဂတ်
သစ် အဖွဲ့ထဲသို့ ဝင်ရောက်ချင်နေတာသာ ဖြစ်ရမည်။

"စိတ်စွမ်းအားကို ချိုးဖျက်ပစ်မယ်တဲ့ လား။ ပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်နိုင်
င်ပါ့မလား"

လင်းဖန်က ရေခဲကဲ့သို့ အေးစက်သည့် လေသံနှင့် ပြောလိုက်၏။ အ
စွမ်း ထက်မြက်သူများ သည် သူတို့ ပြောလျှင် ပြောသည့် အတိုင်း နှောင့်
နှေးကြန့်ကြာခြင်း မရှိဘဲ ပြုမူတတ်ကြ၏။ သူတို့ သတ်ချင်လာလျှင် ထို
လူကို ချက်ချင်း သတ်ဖြတ်တတ်ကြ၏။ မည်မျှပင် ပင်ကိုစွမ်းရည်

ထက်မြက်ခဲ့သူဖြစ်ပါစေ... ထိုလူများက သူတို့ အတွက် အသုံးမဝင်ဘူး ဟူ၍ ထင်လာလျှင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်း မရှိဘဲ ပြုမူတတ်ပေသည်။ ။

ဤကမ္ဘာကြီးသည် အသန်မာဆုံး ဖြစ်မှ သာလျှင် ကောင်းမွန်၏။ သင်တန်းကျောင်းများ ၊ ကျောင်းတော်များ သည် လည်း ထို့အတူပင်။ အစွမ်းကိုသာ အဓိကထားကြသည်။ ။ သို့သော် လင်းဖန်သည် မိန့်ချင်းက သူနှင့် အတူ ရှိနေသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း မဖြစ်မိပေ။ သူ့ကို ကာကွယ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သူမက ပြသခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။ သူမသည် အံ့မခန်း အစွမ်းထက်မြက်သူဖြစ်ရာ လင်းဖန်သည် အနည်းငယ်မျှပင် စိုးရွံ့ခြင်း မဖြစ်ပေ။

ထို့အပြင် မိန့်ချင်းသည် သူ့ကို ကာကွယ်ပေးမည်ဟူ၍ လင်းဖန်အား ကတိပေးထားလေသည်။ ။ သူမသည် အသုံးမကျသော စကားများအား ပြောရတာကို မကြိုက်ပေ။ သူမပြောခဲ့သည် ဆိုလျှင် ထိုအတိုင်းသာ ပြုမူတတ်၏။

"ဆရာရယ်... ဒီလောက် ဒေါသထွက်ဖို့ လိုလို့ လား"

ထိုအချိန်မှာ သာမန်မျှသာ ပြောလိုက်သော အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၏။ လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက် ထွက် လာပြီး ဆက်လက် ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဒီလူငယ်လေးဟာ စစ်မှန်တဲ့ ပါရမီရှင်တစ်ယောက်ပါ။ သူ့သာ သင်တန်းကျောင်းကို ဝင်ရောက်လာခဲ့ရင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်တဲ့ သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်"

အနီစကားကို ပြောလိုက်သောလူသည် လူငယ်လေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။ သူ့မှာ လှပပြီး ရှည်လျားသော ဆံပင်များ ရှိသည်။ ။ သူ့အသံသည် နူးညံ့ချိုသာနေရာ လူများ စွာ အံ့အားသင့်သွားရ၏။ ထို့အပြင် သူ့

မျက်နှာသည် ဖြူစင်ကာ ကြည်လင်ဝင်းပနေပြီး "လှပခြင်း"ဆိုသော စကားလုံးသည် သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်ကို သုံးရန်အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာသလို။ သူ့မျက်နှာကား သာမန်မိန်းကလေး တစ်ယောက်ထက်ပင် ပိုမိုလှပ ချောမွေ့နေတော့၏။

သူ့အမည်က ဝမ်အော်ရွယ်။

"မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ"

ဝမ်အော်ရွယ်ကို မြင်သောအခါ လူအများ စုက ပြောလိုက်၏။ သူတို့အားလုံး အံ့အားသင့် နေတော့သည် ။ ထိုစဉ် အဘိုးအိုသည် ဝမ်အော်ရွယ် ပြောစကားကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

"မင်းကရော... သူပြောတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို သဘောရလဲ"

အဘိုးအိုက လင်းဖန်အား မေးလိုက်ရာ လူအားလုံး စဉ်းစားမရ ဖြစ်သွားရသည် ။ ဝမ်အော်ရွယ်၏ စကားအနည်းငယ်က အဘိုးအို၏ စိတ်ကို ပြောင်းလဲရန် လုံလောက်နေပေပြီ။

"ဘာလဲ။ ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်းကို ငါ ဝင်ရမှာ လား"

လင်းဖန်က ဝမ်အော်ရွယ်အား မေးမြန်းလိုက်၏။ လင်းဖန်သည် သူ၏ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပြီး ချက်ချင်း ပြောလိုက်ပြန်သည် ။

"ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး"

"ဟမ်"

အဘိုးအို အံ့ဩသွားသည် ။ သူသည် လင်းဖန်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

"မင်းအတွက် ကောင်းမွန်တဲ့ အခွင့်အရေး ပေးနေတာကို နားမလည်

ဘူး။ ကောင်းကင်ဘုံ သင်တန်းကျောင်းကို ဝင်ရောက်ဖို့ ငါကအခွင့်အ
ရေးပေးပေမဲ့ မင်းဟာ ငြင်းဆန်ခဲ့တယ်။ ကောင်းပြီ... အဲဒီလိုဆိုမှ တော့
ငါ့ကို အပြစ်မတင်နဲ့ "
